

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.578 van 20 juni 2017
in de zaak A. 217.079/X-16.365.**

In zake : Petra MARCHAND
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Ann Eeckhout en Lotte Ottevaere
 kantoor houdend te 9700 Oudenaarde
 Droesbekeplein 20
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de GEMEENTE KORTEMARK
2. de PROVINCIE WEST-VLAANDEREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partijen :

1. de NV DEBEUCKELAERE en KINDEREN
2. de NV DEBEUCKELAERE GEBROEDERS
3. de NV DEBEUCKELAERE en KINDEREN
4. de NV SAWCO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Pieter-Jan Defoort en Saartje Spriet
kantoor houdend te 8020 Oostkamp
Hertsbergsestraat 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 september 2015, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Kortemark van 9 februari 2015 houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Amersvelde, van het advies van de Gecoro van 24 november 2014, en van het besluit van de deputatie van de provincieraad van

de provincie West-Vlaanderen van 28 mei 2015 houdende de goedkeuring van het voormelde gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, waarbij “[d]e vernietiging van bovenvermeld RUP wordt gevorderd in zoverre deelRUP 1 Provoost, deelRUP 2 - NV Werkhuizen Allemeersch en deelRUP 3 - Debeuckelaere en bijhorende stedenbouwkundige voorschriften [...] werden vastgesteld en goedgekeurd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De eerste en de tweede tussenkomende partij hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 19 januari 2016. De eerste en de tweede tussenkomende partij hebben een memorie ingediend.

De derde en de vierde tussenkomende partij hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 25 januari 2016. De derde en de vierde tussenkomende partij hebben een memorie ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

Verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partijen en de tussenkomende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 juni 2017.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Flora Wauters, die *loco* advocaten Ann Eeckhout en Lotte Ottevaere verschijnt voor verzoekster, advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partijen, en advocaat Pieter-Jan Defoort, die verschijnt voor de tussenkommende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Het kwestieuze plangebied bestrijkt een deel van het gehucht Amersvelde, dat gelegen is ten zuiden van de deelgemeente Handzame en ten oosten van de deelgemeente Zarren. Ter plaatse bestaat fragmentarische bebouwing, waarrond en waartussen met de verbeterde verbindingen richting Roeselare (N36) en richting Diksmuide en Lichtervelde (N35) ook een aantal relatief grootschalige bedrijven zijn ontstaan, die zich verder hebben ontwikkeld.

In het verleden werden met betrekking tot die bedrijvigheid reeds een aantal planologische initiatieven genomen. Zo werd met een ministerieel besluit van 31 mei 1995 het BPA “Amersvelde” voor het historisch gegroeide afvalverwerkende bedrijf Vancoppenolle goedgekeurd, werd met een ministerieel besluit van 8 mei 2003 een herziening van het voormelde BPA goedgekeurd, werd met een ministerieel besluit van 14 juni 2001 een sectoraal BPA zonevrije bedrijven voor het bedrijf Allemeersch goedgekeurd, en werd met een ministerieel besluit van 17 december 2008 het BPA “Gouden Hoofd” voor het bedrijf Allemeersch en een deel van het bedrijfsterrein Provoost goedgekeurd. Laatstgenoemd ministerieel besluit werd door de Raad van State deels vernietigd met zijn arrest nr. 196.250 van 22 september 2009.

3.2. Op 14 september 2009 stelt de gemeenteraad van de gemeente Kortemark het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (hierna: het GRS) vast, dat de deputatie van de provincieraad van de provincie West-Vlaanderen op 14 januari 2010 goedkeurt.

Het bindend gedeelte van het GRS bepaalt onder meer (pg. 189):

“Bedrijvigheid
[...]
Opmaak van een uitvoeringsplan voor de samenhangende gehelen Amersvelde en Edewalle-Bescheewege
[...].”

Het richtinggevend gedeelte van het GRS Kortemark stelt onder meer (pg. 185):

“6. Overzicht van maatregelen en acties
Volgend overzicht geeft alle mogelijke maatregelen en acties weer die in het richtinggevend gedeelte werden opgenomen.
[...]
6.5 Deelruimtes
[...]
6.5.3 Amersvelde
Actie RUP Amersvelde: opname van de vergunde, deels zonevrije lokale bedrijven in een uitvoeringsplan, waaraan transportplan en landschappelijke inpassing gekoppeld worden, en een inpassing in de woonomgeving.”

3.3. Op 22 februari 2010 beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortemark tot de opmaak van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Amersvelde” (hierna: het gemeentelijk RUP), waarbij wordt uitgegaan van de noodzaak van een integrale ruimtelijke benadering voor het onder randnummer 3.1 vermelde gebied, en wordt verwezen naar de voormelde bepalingen van het GRS.

3.4 Op 3 juni 2010 verleent de deputatie van de provincieraad van de provincie West-Vlaanderen een gedeeltelijk positief planologisch attest aan het bedrijf Debeuckelaere. Dit attest heeft betrekking op de terreinen van het

deelplan 3 van het gemeentelijk RUP, en laat naast de bestendiging van de activiteiten van het bedrijf ook de bouw en aanleg van opslagruimten en verhardingen toe.

3.5. Met een besluit van 26 mei 2011 geeft de deputatie van de provincieraad van de provincie West-Vlaanderen delegatie van haar planningsbevoegdheid aan de gemeente Kortemark voor de drie regionale bedrijven in het plangebied, zijnde Allemeersch, Debeuckelaere en Shanks.

3.6. Op 28 maart 2012 en op 12 juni 2013 worden plenaire vergaderingen gehouden omtrent het voorontwerp van gemeentelijk RUP.

3.7. Op 2 april 2014 beslist de dienst Milieueffectrapportage van de Vlaamse overheid “dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke negatieve milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is”.

3.8. Op 12 mei 2014 stelt de gemeenteraad van de gemeente Kortemark het ontwerp van gemeentelijk RUP voorlopig vast. Het RUP omvat vijf deelplannen : 1° Provoost, 2° Werkhuizen Allemeersch, 3° Debeuckelaere, 4° Shanks en 5° voetbalterreinen Handzame.

3.9. Verzoekster is eigenaar van een woning en bedrijf, gelegen in het deelplan 1 – Provoost van het gemeentelijk RUP. Overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 5 februari 1979 vastgestelde gewestplan Diksmuide-Torhout is dit perceel gelegen in een woongebied met landelijk karakter. Ook het voormelde BPA “Gouden Hoofd” vindt er toepassing op.

Het deelplan 1 van het gemeentelijk RUP bestemt verzoeksters perceel tot zone voor bedrijvigheid, met gedeeltelijke overdrukken voor “bebouwing” en voor “bedrijfswoning”, en tot zone voor groenbuffer met een overdruk als zone voor schermgroen.

3.10. Het gebied van deelplan 2 – nv Werkhuizen Allemeersch ligt onmiddellijk ten oosten van, en dat van het deelplan 3 – nv Debeuckelaere tegenover, de woning en de bedrijfssite van verzoekster. Ook voor deze deelplannen worden bestemmingen voor bedrijvigheid vastgesteld.

3.11. Tijdens het openbaar onderzoek over het ontwerp van gemeentelijk RUP dient onder meer verzoekster een bezwaarschrift in.

3.12. Nadat de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: de Gecoro) van Kortemark het plandossier en de bezwaren eind 2014 heeft besproken, stelt de gemeenteraad van de gemeente Kortemark het gemeentelijk RUP op 9 februari 2015 definitief vast.

3.13. Bij besluit van 28 december 2014 verleent de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw aan de nv Debeuckelaere Gebroeders een milieuvergunning voor het verder exploiteren en het veranderen van een inrichting voor houthandel binnen het deelplan 3 van het gemeentelijk RUP.

3.14. Met een besluit van 28 mei 2015 keurt de deputatie van de provincieraad van de provincie West-Vlaanderen het gemeentelijk RUP goed.

3.15. Ingevolge een beroep van verzoekster wordt de onder randnummer 3.13 vermelde milieuvergunning met 's Raads arrest nr. 237.851 van 30 maart 2017 vernietigd.

IV. Tussenkoms van de nv Sawco

4.1. Verzoekster doet in haar laatste memorie gelden dat de nv Sawco in haar verzoekschrift en memorie tot tussenkoms een verkeerd ondernemingsnummer heeft vermeld.

4.2. Zoals de nv Sawco in haar laatste memorie terecht opmerkt, betreft de foutieve vermelding van haar ondernemingsnummer slechts één cijfer,

en dient het als een louter materiële misslag te worden beschouwd. Bovendien wordt het nummer correct vermeld in de stukken die zij bij haar verzoekschrift tot tussenkomst heeft gevoegd.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Ratione materiae

5. Het beroep is onontvankelijk in zoverre het gericht is tegen het advies van de Gecoro, dat een louter voorbereidende handeling betreft, waartegen te dezen ook geen enkel middel is gericht.

B. Belang

Standpunt van de partijen

6.1. Verzoekster betoogt in haar verzoekschrift wat haar belang betreft, onder meer, dat zij als eigenaar van een perceel dat binnen het gemeentelijk RUP is gelegen, belang heeft bij het beroep. Zij stelt voorts met haar gezin tegenover het deelplan 3 en tevens in de onmiddellijke omgeving van het deelplan 2 te wonen. Zij betoogt ingevolge de door deze deelplannen toegelaten bedrijvigheid bijkomende hinder te zullen ondervinden.

6.2. De verwerende partijen betwisten in hun memorie van antwoord verzoeksters belang bij de vernietiging. Volgens hen steunt dit belang op de (bijkomende) hinder van de exploitatie van de omliggende bedrijven die verzoekster vreest te zullen moeten ondergaan, zonder dat dit wordt gestaafd. Verzoekster viseert volgens hen voornamelijk het planologisch attest dat aan de tussenkomende partijen Debeuckelaere werd verleend, terwijl de activiteiten van dat bedrijf vergund zijn. Zij zou ook niet aantonen dat met het gemeentelijk RUP “meer hinder” mogelijk zou worden, en dat zij belang heeft bij elk middel dat zij tegen het gemeentelijk RUP formuleert. De middelen worden opgeworpen, “louter ‘in het belang van de wet’”.

6.3. Verzoekster stelt in haar memorie van wederantwoord onder meer nog dat het voor zich spreekt dat zij bijkomende hinder zal ondervinden van de exploitatie van een houtzagerij op de terreinen van de nv Werkhuizen Allemeersch op het deelplan 2. Ook betoogt zij dat in geval van vernietiging van het deelplan 3 het bedrijf Debeuckelaere opnieuw zonevreed zal worden en niet zal kunnen uitbreiden, en dat de drie geïmagineerde deelplannen van het gemeentelijk RUP onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

6.4. De verwerende partijen doen in hun laatste memorie nog gelden dat verzoekster niet staat dat zij door het gemeentelijk RUP meer hinder zal ondervinden, en evenmin aannemelijk maakt een belang bij de door haar ingeroepen middelen te hebben. Het eerste middel is volgens hen niet van aard enige invloed op het gemeentelijk RUP uit te oefenen, in het tweede middel wordt verwezen naar “zaken die op geen enkele wijze verordenend zijn voorgeschreven”, en ter zake van het derde middel wordt niet duidelijk gemaakt op welke wijze de ingeroepen rechtsregels geschonden zijn.

Beoordeling

7.1. Verzoekster is eigenaar van een perceel dat binnen het beheersingsgebied van het gemeentelijk RUP is gelegen, en meer bepaald in het deelplan 1, dat volgens de stukken van het dossier samen met de deelplannen 2 en 3 een onlosmakelijk geheel vormt. Dit alleen al verleent verzoekster in beginsel een afdoende belang bij haar beroep. Het betoog van de verwerende partijen doet alvast niet anders besluiten. Bovendien kan verzoekster worden bijgetreden in haar betoog dat zij ingevolge de deelplannen 2 en 3, en meer bepaald door de regularisatie van de bedrijven, hinder zal ondervinden.

7.2. Zoals hierna zal blijken, voert verzoekster wel degelijk een ontvankelijk middel aan.

7.3. De excepties zijn ongegrond.

VI. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

8.1.1. Verzoekster neemt een eerste middel “met toepassing van artikel 159 van de Grondwet [...] uit een schending van artikel 4.4.24 en 4.4.26 §1 VCRO, alsmede uit een schending van het materieel motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

Zij betoogt dat het gemeentelijk RUP onwettig is doordat het deelplan 3 ervan “tot stand is gekomen naar aanleiding van het positief planologisch attest dd. 3 juni 2010”, “[t]erwijl dit planologisch attest nooit had mogen worden verleend gelet op het feit dat de NV Debeuckelaere Gebroeders geen hoofdzakelijk vergund bedrijf is”.

8.1.2. Verzoekster zet meer in het bijzonder uiteen dat artikel 4.4.24 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: de VCRO) bepaalt dat enkel een bedrijf waarvan de gebouwen niet verkrót zijn en hoofdzakelijk vergund geacht zijn een planologisch attest kan aanvragen. Dit is volgens haar geenszins het geval voor de nv Debeuckelaere Gebroeders.

Zij legt uit dat de milieuvergunning van 28 mei 1998 van deze vennootschap enkel betrekking heeft op de percelen F316/R, 310/G, 313/N en 313/M, en niet op de percelen van het bedrijf Heidi-Trans, die door de nv Debeuckelaere Gebroeders pas verworven werden na de herlocalisatie van het voormelde bedrijf. De nv Debeuckelaere Gebroeders gebruikt deze terreinen voor de opslag van materialen in open lucht, terwijl het grootste deel van deze terreinen volgens het gewestplan in agrarisch gebied is gelegen. De niet vergunde opslag in open ruimte door de nv Debeuckelaere Gebroeders bedraagt volgens haar meer dan het dubbele van de vergunde oppervlakte.

Tevens meent verzoekster dat uit het gemeentelijk RUP zelf blijkt dat de bedrijfsgebouwen 6 en 8 van de nv Debeuckelaere Gebroeders niet vergund zijn. Bedrijfsgebouw 6 betreft een loods die zonder stedenbouwkundige vergunning werd opgericht in 2012 na het verlenen van een positief planologisch attest. Het gebouw 8 werd echter reeds zonder vergunning opgetrokken vóór de aanvraag van het planologisch attest. De deputatie had met dit gegeven rekening moeten houden bij de beoordeling van de aanvraag tot het bekomen van een planologisch attest. Bovendien betreft bedrijfsgebouw 9 een vroegere stal die toebehoorde aan het landbouwbedrijf Dedeckere. In het bestreden gemeentelijk RUP wordt vermeld dat dit gebouw dateert van vóór 1962 en derhalve onweerlegbaar vergund geacht wordt. Evenwel kan dit niet gelden voor de functie van het gebouw. Het gebouw had tot 2004 immers een functie als stal en werd nadien door het bedrijf Debeuckelaere als houtzagerij gebruikt. Deze laatste heeft voor de functiewijziging echter nooit een stedenbouwkundige vergunning aangevraagd.

Verzoekster besluit dat het positief planologisch attest nooit had mogen worden verleend. Dit attest vormt volgens verzoekster echter net de grondslag voor en de aanleiding tot de opmaak van het deelplan 3.

8.2. Verzoekster doet in haar memorie van wederantwoord nog gelden dat naast de verhardingen op het voormalig terrein van het bedrijf Heidi-Trans, er sprake is van verhardingen en opslag in open lucht op de percelen van de voormalige hoeves Dewilde en Dedecker. Ook deze percelen zijn overeenkomstig het vigerende gewestplan gelegen in agrarisch gebied. Daarnaast merkt zij op dat het bedrijfsgebouw 5 een woning betreft waarvoor op 2 februari 2005 een stedenbouwkundige vergunning werd verleend, maar dat deze woning zonder vergunning tot bureelgebouwen werd omgevormd.

Wat betreft de stelling van de verwerende en de tussenkomenende partijen dat het gemeentelijk RUP niet werd opgemaakt in uitvoering van het planologisch attest, maar wel in uitvoering van het GRS, merkt verzoekster op dat uit het richtinggevend en het bindend gedeelte van het GRS enkel blijkt dat een

RUP diende opgesteld te worden voor de samenhangende gehelen Amersvelde, zonder te bepalen welke de inhoudelijke voorwaarden van het RUP zouden zijn. Nergens wordt in het richtinggevend en bindend gedeelte gesteld dat het deelplan 3 overeenkomstig de voorwaarden zoals gestipuleerd in het planologisch attest van 3 juni 2010 dient te worden opgesteld. Toch is het volgens verzoekster overduidelijk dat men zich bij de opmaak van het deelplan 3 heeft laten leiden door de voorwaarden van het planologisch attest.

Het feit dat de beslissing tot de opmaak van het gemeentelijk RUP reeds was genomen op het ogenblik van het verlenen van het planologisch attest, is volgens verzoekster “niet relevant”. De opmaak van het gemeentelijk RUP was immers reeds beslist in het kader van het bindend gedeelte van het GRS, zodat de gemeente het RUP sowieso moest opstellen. Het richtinggevend noch het bindend gedeelte van het GRS bepalen volgens haar echter iets over de inhoud van het gemeentelijk RUP.

8.3. In haar laatste memorie voegt verzoekster nog toe dat het GRS vooropstelt dat de oppervlakte van een bedrijf maximaal mag verdubbelen (toelichtingsnota, pg. 49-50), en dat de oppervlakte van het bedrijf Debeuckelaere sinds de vaststelling van het GRS meer dan verdrievoudigd is. Zo nam het bedrijf Debeuckelaere de terreinen over van het transportbedrijf Heidi-Trans en nam zij nadien ook nog de terreinen over van de voormalige landbouwbedrijven Dewilde en Dedeckere.

Verzoekster merkt voorts op dat bedrijfsgebouw 9 op verschillende plaatsen in het gemeentelijk RUP als zagerij wordt aangeduid, en acht het niet ernstig dat de firma Debeuckelaere thans voorhoudt dat dit gebouw als opslagplaats voor hout wordt gebruikt. Of dit bedrijfsgebouw al dan niet als houtzagerij of opslagplaats voor hout wordt gebruikt, doet volgens verzoekster bovendien niet ter zake, nu er in de beide gevallen sprake is van een vergunningsplichtige functiewijziging.

Het feit dat zij pas in haar memorie van wederantwoord heeft opgeworpen dat de woning (bedrijfsgebouw 5) overeenkomstig het gewestplan in agrarisch gebied gelegen is en er nooit een functiewijziging werd vergund, neemt volgens verzoekster niet weg dat er wel degelijk sprake is van een vergunningsplichtige functiewijziging en dat dit een bijkomend element vormt om het bedrijf Debeuckelaere niet als een hoofdzakelijk vergund bedrijf te beschouwen. Bovendien merkt zij op dat zij het perceel nr. 321/K waarop de woning staat reeds in haar verzoekschrift heeft vermeld. Hetzelfde geldt volgens haar voor de voormalige hoeves Dewilde en Dedeckere.

Beoordeling

9.1. Verzoekster heeft belang bij haar wettigheidskritiek inzake de rechtsgrond van het gemeentelijk RUP.

9.2. Een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan kan, gelet op het gestelde in artikel 4.4.24 VCRO e.v., rechtsgrond vinden in een positief planologisch attest. Evenzeer kan het evenwel genomen worden in toepassing van de artikelen 2.1.19 en 2.2.18, § 1, tweede lid, VCRO, ter uitvoering van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

9.3. Dat het bestreden gemeentelijk RUP te dezen enkel rechtsgrond zoekt in de onder het randnummer 3.2 geciteerde bindende en richtinggevende bepalingen van het GRS, blijkt uit de toelichtingsnota bij dit uitvoeringsplan. In die nota worden deze bepalingen geciteerd en wordt daarbij uitdrukkelijk gesteld dat het gemeentelijk RUP “wordt opgemaakt in uitvoering van het GRS Kortemark”.

Bovendien moet met de verwerende en de tussenkomende partijen worden vastgesteld dat de beslissing om het gemeentelijk RUP op te maken dateert van voor de afgifte van het planologisch attest.

9.4. Verzoeksters betoog dat het GRS geen inhoudelijke voorwaarden aan het gemeentelijk RUP zou stellen, kan geen bijval vinden. Onder meer wordt in het GRS gesteld dat de bestaande bedrijven en hun eventuele uitbreidingsmogelijkheden moeten gevat worden in compacte gehelen met een degelijke buffering ten opzichte van de open ruimte, en dat eventuele uitbreidingen verantwoord kunnen zijn tegen de achtergrond van onder meer het historisch karakter van de bedrijvigheid op die plaats, de eerdere opname van die bedrijven in een BPA of RUP, en de huidige vergunde schaalgrootte. Verder heet het dat een definitieve oplossing moet worden gecreëerd voor die bedrijven op basis van een inventarisatie en selectie en het determineren van een ontwikkelingsperspectief, waarbij aandacht moet gaan naar belangrijke criteria zoals mobiliteit, impact op het landschap, economische belangen, hinderaspecten en ligging binnen de deelruimten. Voor het gebied Amersvelde stelt het richtinggevend gedeelte van het GRS dat bij de opmaak van een RUP aandacht moet gaan naar de “opname van de vergunde, deels zonevreemde lokale bedrijven in een uitvoeringsplan, waaraan transportplan en landschappelijke inpassing gekoppeld worden, en een inpassing in de woonomgeving”. In het bindend gedeelte van het GRS wordt dan bevestigd dat de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan noodzakelijk is voor het gebied Amersvelde.

9.5. Dat het gemeentelijk RUP rechtsgrond vindt in het GRS en niet in het planologisch attest, blijkt verder uit het feit dat het bindend gedeelte van het GRS onder “bedrijvigheid” voorschrijft dat een uitvoeringsplan dient te worden opgemaakt voor het samenhangend geheel van Amersvelde, terwijl het planologisch attest enkel het bedrijf Debeuckelaere betreft.

Het gemeentelijk RUP beoogt in het verlengde van de bindende bepaling van het GRS onder meer de uitwerking van een totaalvisie met betrekking tot de drie regionale bedrijven Allemeersch, Debeuckelaere en Shanks. In verband met deze samenhang overweegt het besluit van 26 mei 2011, waarmee de deputatie haar planningsbevoegdheid voor de voormelde drie bedrijven aan de gemeente Kortemark delegeert, onder meer dat het “[d]oor het samenhangend karakter van het plangebied waarbinnen deze drie bedrijven

liggen [...] aangewezen [is] om één globale ruimtelijke visie uit te werken en de procedure voor de lokale en bovenlokale elementen gezamenlijk te voeren. Op deze manier kan een totaalvisie opgemaakt worden en kunnen de cumulatieve effecten van de diverse ruimtelijke ontwikkelingen in rekening gebracht worden”.

9.6. Aan wat voorafgaat, wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat in de toelichtingsnota melding wordt gemaakt van het kwestieuze planologisch attest. Een zorgvuldig plannende overheid was daartoe ook gehouden.

9.7. Het besluit moet zijn dat de gebeurlijke onwettigheid van het kwestieuze planologisch attest niet van aard is om het gemeentelijk RUP te vitiëren.

9.8. Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

10.1.1. Verzoekster roept in een tweede middel de schending in van “het materieel motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

Zij bekritiseert dat in het gemeentelijk RUP, deelplan 2, “gesteld wordt dat de voormalige terreinen van de firma Allemeersch thans worden gebruikt voor houtskeletbouw”, “[t]erwijl er de facto een zagerij wordt uitgebraat”, en “er nooit een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor de uitbating van een zagerij”.

10.1.2. Verzoekster zet uiteen dat de nv Sawco het hout zaagt, waarna het door de nv Debeuckelaere Gebroeders wordt verhandeld. Deze laatste heeft daarbij haar zagerij recent verplaatst naar de voormalige site van de

nv Werkhuizen Allemeersch. Verzoekster benadrukt dat de relatie tussen de beide bedrijven onrechtstreeks blijkt uit het feit dat in de bijkomende toelichting en verduidelijking van de stedenbouwkundige voorschriften zowel voor deelplan 2 als voor deelplan 3 wordt verduidelijkt dat in functie van de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid geen dwarse verkeersbewegingen mogen worden gemaakt over de Amersveldestraat naar de aan de overzijde gelegen zone voor bedrijvigheid. De opstellers van de stedenbouwkundige voorschriften van het gemeentelijk RUP waren zich volgens verzoekster derhalve terdege bewust van het feit dat er zich bewegingen tussen de beide bedrijven voordoen. Voor deze activiteiten liggen volgens haar echter geen stedenbouwkundige vergunningen of milieuvergunningen voor. Zij stelt dat de oorspronkelijke milieuvergunning voor de site dateert van 11 maart 1996 en betrekking heeft op de exploitatie en de verandering door wijziging, uitbreiding en toevoeging van een bedrijf gespecialiseerd in het herstellen, onderhouden en verkopen van landbouwmachines. Bij besluit van 20 mei 2010 werd de oorspronkelijke milieuvergunning aangepast door wijziging, uitbreiding en toevoeging van een metaalverwerkend bedrijf. Sindsdien werden voor de site geen nieuwe milieuvergunningen toegekend, dus ook niet voor een zagerij.

Verder wijst verzoekster erop dat na de gedeeltelijke vernietiging door de Raad van State bij arrest nr. 196.250 van 22 september 2009 van het BPA “Gouden Hoofd”, meer bepaald van het plandeel van het bedrijf Werkhuizen Allemeersch, het betrokken bedrijf een regularisatievergunning heeft aangevraagd en op 20 december 2010 ook heeft verkregen. Tevens merkt zij op dat het bedrijf nv Allemeersch bij gebrek aan uitbreidingsmogelijkheden inmiddels geherlocaliseerd is en dat de terreinen door de nv Debeuckelaere Gebroeders werden overgenomen en in uitbating zijn gegeven aan de nv Sawco. Deze laatste beschikt volgens verzoekster echter niet over de nodige vergunningen om een houtzagerij of een bedrijf voor houtskeletbouw te exploiteren.

De verwerende partijen hebben volgens verzoekster met deze elementen geenszins rekening gehouden bij de vaststelling en de goedkeuring van het deelplan 2 van het gemeentelijk RUP.

10.2. Verzoekster doet in haar memorie van wederantwoord gelden dat de nv Sawco slechts melding heeft gemaakt van een klasse 3-inrichting strekkende tot het exploiteren van een standaardschrijnwerkerij nadat zij een annulatieberoep tegen het gemeentelijk RUP had ingesteld. Verzoekster merkt voorts op dat er in de milieuvergunning (klasse 3) van de nv Sawco van 16 november 2015 wordt op gewezen dat de exploitatie van de inrichting enkel toegelaten is wanneer deze in stedenbouwkundig correct gebied is gelegen. In geval van vernietiging wordt het vroegere BPA terug van kracht, en is de exploitatie van een houtzagerij niet meer mogelijk, zodat verzoekster er alle belang bij heeft dat het (deelplan van het) gemeentelijk RUP wordt vernietigd. Bij een vernietiging moet de nv Sawco haar activiteiten staken en dient verzoekster niet langer de stof- en lawaaihinder van de houtzagerij te ondergaan, evenmin als het constante zwaar verkeer tussen de sites Debeuckelaere en Werkhuizen Allemeersch. Verzoekster meent dat de verwerende partijen met deze elementen geenszins rekening hebben gehouden bij de vaststelling en de goedkeuring van het gemeentelijk RUP, deelplan 2.

10.3. In haar laatste memorie voegt verzoekster nog toe dat uit de vermeldingen in de Kruispuntbank van Ondernemingen duidelijk blijkt dat de nv Sawco geen inschrijving heeft voor aannemingsactiviteiten (nacobelcodes 41, 42 en 43). Het nummer van het paritair comité dat op de jaarrekeningen wordt weergegeven is volgens haar het paritair subcomité voor de zagerijen en niet voor aannemingsbedrijven.

Beoordeling

11.1. Verzoekster toont in haar verzoekschrift vooreerst niet aan dat de activiteiten van het bedrijf Sawco, die luidens haar statuten naast “de exploitatie van een houtzagerij”, onder meer ook “de bewerking van alle

houtproducten, de fabricage en de behandeling van parketvloeren”, en “de aankoop, verkoop, invoer, uitvoer, makelarij, consignatie, verwerking en bewerking van alle inlandse en buitenlandse houtsoorten en alles wat rechtstreeks of onrechtstreeks in verband staat met voornoemde activiteiten” omvat, niet in de activiteit houtskeletbouw – een activiteit die enkel in de toelichting bij het stedenbouwkundig voorschrift van deelplan 2 wordt vermeld, en derhalve geen verordenend karakter heeft – inpasbaar zouden zijn.

11.2. Verder dient vastgesteld dat een ruimtelijk uitvoeringsplan toekomstgericht is en in beginsel stedenbouwkundige voorschriften kan vastleggen die afwijken van de bestaande, al dan niet vergunde, toestand. Anders dan verzoekster dit blijkbaar ziet, is de omstandigheid dat de nv Sawco een houtzagerij zou uitbaten en “niet over de nodige vergunningen [beschikken] om een houtzagerij of een bedrijf voor houtskeletbouw te exploiteren”, dan ook niet van aard om tot de onwettigheid van het bestreden gemeentelijk RUP te besluiten.

Een gebeurlijke inbreuk van de nv Sawco op de stedenbouwkundige voorschriften van het gemeentelijk RUP of op een op haar rustende vergunningsplicht, zal eventueel tot een handhavend optreden van de daartoe bevoegde diensten nopen, maar is als dusdanig niet van aard om het bestreden gemeentelijk RUP te vitiëren.

11.3. Verzoeksters betoog in haar laatste memorie dat uit de vermeldingen in de Kruispuntbank van Ondernemingen blijkt dat de nv Sawco geen inschrijving voor aannemingsactiviteiten heeft, en dat het nummer van het paritair comité dat op de jaarrekeningen wordt weergegeven het paritair subcomité voor de zagerijen en niet voor aannemingsbedrijven betreft, is evenmin van aard om het gemeentelijk RUP te vitiëren, om de in het voormelde randnummer vermelde redenen. Daarenboven voert zij dit betoog eerst in haar laatste memorie en derhalve op laattijdige en onontvankelijke wijze aan.

11.4. Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

12.1.1. Verzoekster roept in een derde middel de schending in van “de artikelen 5, 6 en 19 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp- gewestplannen en de gewestplannen en de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

Zij betoogt dat haar woning overeenkomstig het gewestplan in woongebied met landelijk karakter was gelegen, maar ingevolge het deelplan 1 van het gemeentelijk RUP in een zone voor bedrijvigheid komt te liggen. Daardoor zouden zij en haar gezin “meer hinder dienen te aanvaarden dan in een zone voor wonen”.

12.1.2. Verzoekster zet verder uiteen dat, aangezien haar bedrijf sinds de gedeeltelijke goedkeuring van het BPA “Gouden Hoofd” reeds is gelegen in een zone voor bedrijvigheid, er geen enkele reden is waarom ook haar woning in een zone voor bedrijvigheid moet worden opgenomen. Deze bestemmingswijziging wordt volgens haar enkel doorgevoerd om haar de mogelijkheid te ontnemen om in de toekomst “nog klachten te formuleren n.a.v. ontoelaatbare burenhinder veroorzaakt door de exploitatie van de NV Debeuckelaere Gebroeders”. Verzoekster verwijst hiervoor naar de memorie van toelichting die de nv Debeuckelaere Gebroeders in het kader van de annulatieprocedure voor de Raad van State tegen de milieuvergunning hebben neergelegd, waarin wordt gesteld dat gelet op de herbestemming voor haar een hogere tolerantiegraad geldt ten aanzien van hinder die voortkomt van bedrijvigheid in het gebied.

12.2. Verzoekster doet in haar memorie van wederantwoord gelden dat de procedure tegen de milieuvergunning en de huidige procedure zeer sterk met elkaar verbonden zijn.

De stelling van de verwerende partijen dat haar bedrijf gedeeltelijk zonevreemd was, zodat met het tot stand komen van het gemeentelijk RUP meer rechtszekerheid wordt geboden, kan verzoekster niet overtuigen. Zij wijst erop dat haar woning overeenkomstig het gewestplan gelegen was in woongebied met landelijk karakter en overeenkomstig het BPA “Gouden Hoofd” in woongebied. Haar bedrijf is overeenkomstig het BPA “Gouden Hoofd” gelegen in een zone voor bedrijvigheid. Ingevolge het gemeentelijk RUP is haar woning evenwel zonevreemd geworden, en het is verzoekster een raadsel hoe dit voor haar tot meer rechtszekerheid kan leiden.

12.3. In haar laatste memorie stelt verzoekster nog dat de standpunten van de tussenkommende partijen in de onderscheiden beroepsprocedures volledig in tegenspraak zijn met elkaar.

Beoordeling

13.1. Overeenkomstig artikel 7.4.5 VCRO kan een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan de voorschriften van een plan van aanleg vervangen. Zoals gezien is een dergelijk uitvoeringsplan ook toekomstgericht en kan het stedenbouwkundige voorschriften vastleggen die afwijken van de bestaande toestand.

13.2. Door op te werpen dat zij “nooit vragende partij [is] geweest voor een bestemmingswijziging” en dat haar bedrijf “reeds gelegen is in een zone voor bedrijvigheid” toont verzoekster nog geen schending van de door haar aangevoerde rechtsregels aan. Hetzelfde geldt voor haar betoog dat de geviseerde bestemmingswijziging ertoe strekt haar “de mogelijkheid te ontnemen om naar de toekomst nog klachten te formuleren n.a.v. ontoelaatbare burenhinder veroorzaakt door de exploitatie van de NV Debeuckelaere Gebroeders”. De beweerde intentie van de plannende overheid wordt immers niet voldoende aangetoond door de stelling van de tussenkommende partijen in de memorie van toelichting in een andere annulatieprocedure.

13.3. Het middel is hoe dan ook ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een aan de verwerende partijen, elk voor de helft, verschuldigde rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

De tussenkommende partijen worden, elk voor een vierde, verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 600 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig juni 2017, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust